

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 4C/115/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511212249
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2511212249.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou JUDr. Teréziou Mecelovou v právnej veci žalobkyne EOS KSI Česká republika, s.r.o., Novodvorská 994, Praha 4, Česká republika, IČO: 25117483, zastúpenej spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému Y. H., B.. XX.XX.XXXX, O. X. G. 110, o zaplatenie 122,13 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom zo dňa 03.10.2011 domáhala voči žalovanému zaplatenia 122,13 eur eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. Návrh odôvodnila tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.08.2008 medzi postupcom Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia, zriaďovateľ Beneficial Finance a.s., Praha a žalobkyňou, postúpil postupca na žalobkyňu pohľadávku voči žalovanému. Dňa 23.03.2007 postupca so žalovaným uzatvoril na predtlačenom formulári Zmluvu o osobnom úvere č. 20187944, ktorej súčasťou tvoria všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver bezhotovostným prevodom na účet žalovaného. Úver mal byť splácaný formou pravidelných mesačných splátok vo výške 31,47 eur. Podľa čl. 2 písm. b/ obchodných podmienok bol dohodnutý poplatok za spracovanie úverovej dokumentácie a v zmysle čl. 2 písm. h/ obchodných podmienok si zmluvné strany dohodli pre prípad omeškania úrok z omeškania vo výške zákonom stanovenej sadzby. Podľa čl. 2 písm. f/ si strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 8,30 eur pre prípad, že ktorákoľvek mesačná splátka alebo jej časť nebude zaplatená k dátumu splatnosti. Zároveň v čl. 4 si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu za predčasné ukončenie zmluvy vo výške administratívneho poplatku za predčasné splatenie úveru podľa čl. 3 písm. a/ Obch. podmienok. Žalovaný nedodrжал splátkový kalendár, dostal sa do omeškania, pričom postupca z tohto dôvodu odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na plnenie do 12.02.2008.

Žalovaný sa k návrhu písomne nevyjadril.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor, a zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 23.03.2007, z obchodných podmienok Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia, zmluvy o postúpení pohľadávok z 15.08.2008, listu Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia z 08.02.2008, výpisu z úverového účtu, pokusu o zmier zo 16.08.2011, vyjadrení žalobkyne z 10.03.2015 ako i ostatného obsahu spisu zistil nasledovný skutkový stav veci.

Dňa 23.03.2007 Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia, so žalovaným uzatvorila na predtlačenom formulári Zmluvu o osobnom úvere č. 0020187944, ktorej súčasťou tvoria všeobecné obchodné podmienky. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 341,57 eur (10.290,- Sk) bezhotovostným prevodom na účet žalovaného. Úver sa žalovaný zaviazal splácať formou pravidelných mesačných splátok (14 splátok) vo výške 31,47 eur (948,- Sk, bez poistenia). Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 42,96 %, RPMN v zmluve je uvedená vo výške 52,70 %. Podľa čl. 2 písm. h/ obchodných podmienok si zmluvné strany dohodli pre prípad omeškania úrok z omeškania vo výške zákonom stanovenej sadzby. Podľa čl. 2 písm. f/ si strany dohodli zmluvnú pokutu vo výške 8,30 eur pre prípad, že ktorákoľvek mesačná splátka alebo jej časť nebude zaplatená k dátumu splatnosti. Zároveň v čl. 4 si zmluvné strany dohodli zmluvnú pokutu za predčasné ukončenie zmluvy vo výške administratívneho poplatku za predčasné splatenie úveru podľa čl. 3 písm. a/ obchodných podmienok. Podľa čl. 7 písm. d/ obchodných podmienok sa zmluva riadi slovenským právom. Žalovaný nedodrжал splátkový kalendár, dostal sa do omeškania, pričom postupca z tohto dôvodu odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na plnenie 11.679,- Sk, splatnosť bola stanovená na 12.02.2008. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.08.2008 medzi postupcom Beneficial Finance a.s., organizačná zložka Slovakia, zriaďovateľ Beneficial Finance a.s., Praha a žalobkyňou, postúpil postupca na žalobkyňu pohľadávku voči žalovanému.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení z 10.03.2015 okrem iného uviedla, že v danej veci nemožno aplikovať § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, došlo by k narušeniu princípov právneho štátu. Zároveň má za to, že je potrebné uplatniť českú právnu úpravu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvného vzťahu medzi účastníkmi (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 č. 258/2001 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň.

Podľa § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa znení účinnom v čase rozhodovania súdu, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihlada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd mal za preukázané, že právny vzťah medzi účastníkmi konania (resp. právny predchodcami), ktorý je založený zmluvou o úvere, je vzťahom spotrebiteľským, keďže právna predchodkyňa žalobkyne pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, zatiaľ čo žalovaný nie, pričom z obsahu a formy zmluvy vyplýva, že ide o tzv. typovú (formulárovú) zmluvu, ktorú dodávateľ používa vo viacerých prípadoch a ktorej podstatný obsah spotrebiteľ (žalovaný) neovplyvňuje.

K námietke žalobkyne ohľadom použitia českej právnej úpravy (teda čo sa týka rozhodného práva), poukazuje súd na Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky z 19.06.1980, ktorý sa u nás uplatňuje od 01.08.2006 a bol nahradený bol neskorším Nariadením Európskeho parlamentu a Rady

(ES) č. 593/2008 zo 17.06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I). Vzhľadom na to, že zmluvný vzťah účastníkov vznikol dňa 23.03.2007, bolo potrebné v danom prípade aplikovať spomínaný Dohovor (nie neskoršie Nariadenie), ktorý v článku 3 ods. 1 upravuje, že zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť dostatočne spoľahlivo vyjadrená alebo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť. Podľa čl. 7 písm. d/ všeobecných podmienok zmluvy sa zmluva riadi slovenským právom. Navyše podľa dohovoru pri absencii voľby rozhodného práva zmluvy sa spravujú právnym poriadkom štátu obvyklého pobytu spotrebiteľa. Námitka žalobkyne je preto neopodstatnená.

Súd predtým, ako pristúpil ku skúmaniu opodstatnenosti samotného nároku žalobkyne, zaoberal sa otázkou premlčania (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z.). Zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní premlčanie vzhľadom na to, že v prípade premlčania takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

Pre úplnosť sa uvádza, čo sa týka § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., ide o výnimku z ustanovenia § 100 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa bolo zavedené zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k nemu neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je ustanovením procesným (porovnaj napr. aj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 30.09.2014 sp. zn. 26Co/30/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 19.08.2014 sp. zn. 9Co/295/2013, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 22.10.2014 sp. zn. 11Co/377/2013, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.01.2015 sp. zn. 11Co/427/2014, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11.12.2014 sp. zn. 4Co/134/2013), keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (tým aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez námietky premlčania vznesenej spotrebiteľom. Vzhľadom na procesný charakter tohto ustanovenia a absentujúce prechodné ustanovenia konajúci súd je povinný aplikovať toto ustanovenie a prihliadať na premlčanie ex offa (aj bez námietky).

Procesná norma bez ohľadu na mieru legislatívneho vyjadrenia tohto pravidla pôsobí odo dňa nadobudnutia svojej účinnosti na všetky „živé“ spory (a iné právne veci) prebiehajúce na súdoch. Inak povedané, z mlčania zákonodarcu v prípade procesných noriem možno bez problémov vyvodiť pravidlo o časovej pôsobnosti procesnej normy, pretože proste pôsobí v čase „dopredu“.

Kto márne nechá uplynúť premlčaciu lehotu (ktorej dĺžka ani režim sa nijako novou úpravou nemenili), jeho právo sa už o zložku právneho nároku oslabilo, hoci podmienene (úplne až účinným „dokonaním“ premlčania v súdnom konaní), no podstatné je, že žiadne právo týmto za účinnosti starej právnej úpravy nenadobudol, a nebola porušená jeho dôvera v právo, pretože podľa zásady *vigilantibus iura scripta* sunt tento subjekt musel počítat s tým, že svoje právo stratí, a to výlučne dôsledkom svojej nedbanlivosti (Doc. JUDr. Marek Števcěk, PhD.: Zákon a sudcovia, K výkladu ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa).

Pokiaľ ide o ustálenie, či v danej veci sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka (pretože je nepochybné, že úver je absolútnym obchodom a súd toto nespochybňuje), súd uvádza nasledovné.

Za stavu dualistickej právnej úpravy (dvojaká právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva) je plošné vylúčenie občianskoprávnej úpravy inštitútov súkromného práva a naopak paušalizovanie obchodného práva typického predovšetkým pre podnikateľskú sféru nenáležité. Presadzovanie obchodného práva na inštitúty upravené v kódexe o občianskych právach len s poukazom na argumentáciu o úveroch ako absolútnych obchodoch je argumentačne zjednodušené. Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dualistická právna úprava uznania dlhu, zmluvných pokút, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.). Uprednostnenie obchodného práva pred ustanoveniami kódexu o občianskych právach má pre spotrebiteľov diametrálne odlišné negatívne následky. Za nedostatočný na

presadenie obchodného práva považuje súd aj argument, že rovnaká právna úprava dopadá na obidve strany zmluvného vzťahu. Súd poznamenáva, že aj právna úprava v Občianskom zákonníku dopadá na obidve strany v súlade s princípom rovnosti, a nemožno prehliadnuť pritom fakt, že sú to predovšetkým dodávateľia, ktorí uplatňujú práva na súde. Spory iniciované spotrebiteľmi sú len veľmi zriedkavé, a preto argument o obchodnom práve a rovnosti „pre všetkých“ je objektívne značne relativizovaný (rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19.11.2013 sp. zn. 6Co/2/2013).

Je zrejmé, že všeobecná premlčania doba v Obchodnom zákonníku je o jeden rok dlhšia (4 roky), ako premlčacia doba v Občianskom zákonníku (3 roky). Zároveň je nepochybné, že v danej veci je pre žalovaného ako spotrebiteľa priaznivejšie, keď súd aplikuje ustanovenie zákona, ktoré upravuje kratšiu premlčaciu dobu, t.j. ustanovenia Občianskeho zákonníka. Nepredlžuje stav právnej neistoty.

Súd považuje ustanovenia o premlčaní v zmysle Občianskeho zákonníka za priaznivejšie pre spotrebiteľa aj z nasledovných dôvodov.

V zmysle § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka (spočívanie a pretrhnutie premlčacej doby), ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania zvyšku dlhu, ak možno usudzovať, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Z tohto ustanovenia Obchodného zákonníka je zrejmé, že v prípade čiastočného plnenia záväzku platí, že dôjde k uznaniu zvyšku dlhu a teda k pretrhnutiu premlčacej doby, čo spôsobí začatie plynutia novej premlčacej doby. Ďalej Obchodný zákonník upravuje v § 407 ods. 2, že platenie úrokov sa považuje za uznanie záväzku ohľadne sumy, z ktorej sa úroky platia. Takéto ustanovenia Občiansky zákonník neobsahuje.

Aj tu teda možno vidieť podstatný rozdiel v dopade právnej úpravy o premlčaní obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, a nepriaznivejšieho právneho následku na spotrebiteľa oproti právnej úprave premlčania v Občianskom zákonníku, ktorá takéto ustanovenie (vyššie uvedené) o pretrhnutí premlčacej doby neobsahuje. Je logické, keď súd pripustí aplikáciu premlčania toho ktorého kódexu ako celku, pričom pri zohľadnení vyššie uvedených následkov, je potrebné konštatovať, že úprava premlčania ako celok je pre spotrebiteľa priaznivejšia podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Táto je totiž „citlivejšia“.

Takýto výklad (použitie občianskoprávnej premlčacej doby v absolútnych obchodno-právnych zmluvách majúcich spotrebiteľský charakter) nepriamo odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí z 19.06.2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013 a rovnako k tomuto zaujal názor aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku z 21.04.2015 sp. zn. 3 MCdo 12/2014.

V danej veci je zrejmé, že posledná (14.) splátka úveru bola splatná 26.05.2008. Súd neprihliadal na odstúpenie od zmluvy, nakoľko nebolo preukázané jeho doručenie žalovanému (v tom prípade by súd nárok žalobkyne posudzoval ako bezdôvodné obohatenie a premlčacia doba by uplynula skôr). Premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka teda plynula od 26.05.2008 do 26.05.2011 (štvrtok). Pokiaľ ide o zmluvné pokuty boli účtované so splatnosťou najneskôr do 12.02.2008. Premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka teda plynula od 12.02.2008 do 14.02.2011 (keďže 12.02.2011 pripadlo na sobotu a najbližší pracovný deň bol pondelok 14.02.2011). Žaloba bola podaná na súd až 03.10.2011, čo je po uplynutí premlčacej doby. Premlčanie sa týka aj úrokov z omeškania / povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu (záväzku) nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorazovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením tohto záväzku; týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok; porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave z 26.11.2014 sp. zn. 24Co/93/2014/.

Súd s poukazom na uvedené návrh zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a konštatoval, že žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyni, ktorá v konaní úspech nemala. Súd však žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie, navyše mu v tomto konaní ani žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.